

EDINOST
izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za eno mesec . f. — 2,00, izven Avstrije f. 1,50; za tri mesece . f. — 5,00; za pol leta . f. — 10,00; za eno leto . f. — 18,00. Na naročilo brez priložene naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upraviteljsko uradno pisarno: ulica h. št. 3, II. nadst. Odprište reklamacije so proste poštnine.

„V edinosti je moč“.

Volitve v Podgradu.

Volitve v Podgradu so dovršene. Izid tem občinskim volitvam je tak, kakoršnega gotovo niso pričakovali na mnogih straneh, kakoršnega smo si pa iskreno želeli — mi! To pa ne radi te ali one osebe, ampak radi naše stvari, radi našega svetega narodnega načela — radi načela hrvatsko-slovenske vzajemnosti, radi načela političnega in narodnega poštenja, radi načela one politične značajnosti, ki ne pozna transigiranja z najljutjimi nasprotniki, z ljudmi, ki žele le našo narodno smrt!

Ali prosimo Vas, ne sodite nas krivo po tej naši izjavi! Nikakor nismo načelno nasproti spravi in sporazumljenju z našimi sodeželani italijanske narodnosti; ne, narobe: taka sprava na podlagi popolne in brezpogojne enakopravnosti je ravno prva točka na našem programu. Ali upirati se moramo in se bomo vsikdar upirali pogajanjem in transigiranjem pomočjo korumpiranja, demoralizovanja in pačenja našega ljudstva.

Takega pogajanja so se ravno lotili izvestni kolovodje v občini Podgrajski, a upravičeno so povzdignili občinske volitve v občini Podgrajski visoko nad višino lokalne važnosti. Po takem nismo krivi mi, ampak le oni sami so krivi, da se je ves slovenski svet zanimal za te volitve, uveril se, da je vprašanje o boljši ali slabši upravi v tej razmeri malo važni občini postalo le postranska stvar ter da je na volišču podgrajskem izvajati silovit boj za — načelo!

Mi priznavamo brezpogojno, da je dostojna opozicija le koristna tudi pri občinskih stvareh in ni žal besede ne bi bilo iz naših ust, ako bi bili dotični gospodje stopili v boj, ki ne bi bil presežal mej občine, ako bi bili izvajali ta boj z lastnimi domačimi močmi in da niso šli nabirati sredstev preko teh mej — v tabor naših nasprotnikov. Da so se gospoda držali teh mej, smatrali bi bili i mi občinske volitve v Podgradu, kot to, kar bi morale biti: kot stvar jedino le lokalnega pomena.

Ali dotičniki bili so toli zaslepljeni v svoji strasti in v svojem sovraštvu do prejšnjega župana, da so menili, da je dovoljeno vsako sredstvo proti njemu: tudi sredstvo narodnega izdajstva. Bratiti in pajdasti so se jeli z ljudmi, kojih se mora izogibati poštena slovenska duša uro daleč.

V istem hipu, ko so stvari dozorele do te stopinje, postalo je — če se smemo tako izraziti — podgrajsko vprašanje zajedno tudi narodno vprašanje; v istem hipu bili smo prisiljeni identifikovati se se stranko prejšnjega občinskega zastopa. Kajti veljati nam mora načelo: Principiis obsta!, ako uočemo, da nam politična korupcija ne zastrupi,

kar je bilo zdravo do današnjih dni. A ravno v tem pogledu so nas prepričali dogodki med volitvami v Podgradu, da je bila naša bojazen popolnoma opravičena, kajti v tej, nedavno še uzorno mirni občini so zavladale dosedaj nepoznane strasti in taka politična demoralizacija — pojavljajoča se v vseh stopinjah: od najvignega slepenja do nasilja in kupovanja glasov —, da so se človeku kar lasje ježili. Ta korupcija je došla brezdvajbeno iz onega tabora, kamor je stranka domačih zasleplencev hodila po informacije in po — drugačne kolonije!

V propaleu taboru je zavladala baje velika poparjenost; kar konsternirani so, ker niso pričakovali takega radikalnega poraza. Siromaki so se udajali optični prevari: menili so, da imajo pred seboj le Jenka in par kapelanov, v resnici pa so imeli proti sebi — po lastni krivdi — veliko narodno načelo in vse narodne značaje. Proti tej sili so morali pasti, sicer bi mi morali obupati nad poštenostjo našega ljudstva in nad bodočnostjo naše Istre. Padli ste — zapomnite si to — ne zato, ker vas je premagal Jenko, ampak zato, ker ste pogazili v blato narodno disciplino, ker ste se posluževali sredstev, kakoršna smo morali obsoditi se svojega narodnega stališča.

Sami in jedino sami ste krivi na svojem porazu.

Politiške vesti.

V Trstu, dne 9. julija 1895.

Državni zbor. Posl. zbornica je včeraj nadaljevala razpravo o proračunu naučnega ministerstva. Oglasil se je tudi posl. Bartoli proti zahtevi, da se v Pazinu zasnuje hrvatski gimnazij. Po dolgih ovinkih in logičkih skokih došel je do zaključka, da na gimnaziju v Pazinu bi moral biti učni jezik italijanski. Argumente gosp. Bartolija si že ogledamo natančneje, ali jedno njegovo izjavo moramo pripečatiti že danes, izjavo namreč, da so z Istro spojeni tudi taki kraji, ki ne spadajo k njej ni v zemljepisnem ni v narodopisnem pogledu! Misli je na Liburnijo in na otoke. Sedaj pa vprašamo: koliko časa je od tega, da so ista gospoda trdili, da je vsa Istra italijanska zemlja, torej tudi Liburnija! Od te poslednje odstopajo torej; in tako bodo morali polagoma odstopiti od marsikake „contrade“, koja prištevajo sedaj svojemu posestnemu stanju!

Plener pod streho! Odložil je torej blestečo perjenico političnega generala in za teče se skoro pod varno streho uradniške hierarhije. Kakor namreč poročajo današnji listi, imenovan bode g. Plener predsednikom skupnega najvišjega računskega dvora. In tako se je našel košček maslenega kruha tudi za tega bivšega nemško-liberalnega generala. Dobro mu teknil — tako dobro, da se nam nikdar več ne povrne na politično polje.

polno bansko oblast, ki bi nepokorščino in nemarnost zakonito kaznoval in sodil pravo stanovnikom kraljevine, — ne morejo dovoliti nikakoršnih delavcev za krajino, niti cesar drugega zaključiti, o čemur se izda gospodi komisarjem pismo pod pečatom kraljevine; ter da gospoda stanovni in redovi podeljujejo gospoda Gašperju Alapiću, prej banu in njegovemu podbanu, županom in začasno postavljenim sodcem to privatno oblast, da završe vsa zaostala, prej odrejena dela toliko pri Koprivnici, kolikor na drugih kraljevskih mestih, da sodijo in vladajo po občinih davkih in da isto tako pozovejo davkarje kraljevine, da po prideleni jim privatni oblasti poberejo vse zaostatke kraljevskega davka in deželne hišarine.

Nadalje zaključila je gospoda stanovni in redovi, da se pošlje kraljevski svetlosti

Različne vesti.

Cesarjev dar. Nj. Vel. cesar podaril je, kakor vsako leto, 300 gl. za pomorsko kopalj v Gradežu.

Grofinja Kiehlmannsegg obiskala je včeraj dopoldne v spremstvu druge gospode ubožnice. Ogledala si je zavod jako podrobno. Od tam se je podala grofinja v sirotišče za deklice „Elisabethinum“, kjer si je ogledala zavod, s posebnim zanimanjem pa vezanja in risanke gojenk. — Sinoč ob 8. uri odpeljala se grofinja Kiehlmannsegg na Dunaj. Na kolodvoru sta se poslovila od nje presvetlosti ces. namestnik vitez Rinaldi, župan dr. Pitteri v prisotnosti razne druge gospode.

„Slovensko strankarsko gibanje“. Pod tem naslovom priobčila je danajska „Nene Freie Presse“ v svoji številki z dne 6. t. m. dopis iz Trsta, odlikujoč se s tem, da je v njem vse polno neresnice, še več pa — bedastoč. Dotičnemu dopisniku gotovo ne storimo krivice, ako rečemo, da je ali grozen ignorant, ne imajoč niti pojma o odnosih med primorskimi Slovani, ali pa je brezvestnež, ki vedoma pretvarja resnico, ali kakor bi rekli po domače: da — laže!

Ta vršina pripoveduje, da se je te dni slavila petindvajsetletnica slovenskega lista „Naša Sloga“ in da se je slavnost ponesrečila popolnoma. Da podpre svojo poslednjo trditve, pravi, da smo na shod vabili vse odlične voditelje avstrijskih in ogerških Slovanov, sosebno pa Mladočeha, Slovence iz Hohenwartovega kluba in pa člene sabora hrvatskega. Vse lepe nade pa da so izjalovile, ker so došli na shod le poslanci dr. Laginja, Spincić, Jenko, Kompare, oba Trinajstiča, bivši držav. poslanec dr. Vitežič in „Mladoslavenec“ Ivan Hribar iz Ljubljane. Udeležba pri banketu da je bila slaba, došlo ni mnogo tu živčih Slovanov, posebno pa ni došel tukajšnji odvetnik dr. Pretner. Politiške važnosti da je bila le izjava posl. Spincića, da bi njegova skupnica rada prestopila („dass sie Lust hätte“) k novi večini, ako se spremeni vladni sistem.

Temu načrtu da je pritrdil zlasti Hribar iz Ljubljane, toda dr. Laginja je sodil veliko treznejše o teh političkih sanjah za bodočnost, odklonivši vsakršni razgovor o tem predmetu, češ, da še ni čas za to ter da bi taka razprava več škodila nego koristila. Pri tej slavnosti da se je pokazalo, da je med Slovenci in Hrvatimi sedaj mnogo nasprotstev, izvirajočih iz osebnih vzrokov, vsled katerih ni pričakovati složnega postopanja, ter da je popolnoma ponesrečil poskus, delati propagando med velikimi strankami avstrijskih in ogerških Slovanov za stvar primorskih Hrvatov. Saj niso bili zastopani ni dalmatinski Hrvati in goriški Slovenci, ne glede na to, da so Čehi in transilvanski Slovani popolnoma prezirali to slavnost.

odposlanstvo, in sicer gospod Peter Ratkaj Velikotaborski, častni gospod Peter Herešinac, lektor kaptola Zagrebskega in vzvišeni gospod Ivan Petričević, podprabežnik kraljevine ter da prosijo naj se postavi zakonita glava, to je ban.“

Zvoljen ostavil je Drasković skupščino, pobita generala šla sta za njim. Vsa osnova razbila se jim je bila ob trdih glavah plemiških.

„A še ne rečem: Amen!“ zašepetal je Drasković srdito svojima tovarišema. „Jaz najdem uzde tem besnim konjem. Nadvladal sem premetene kardinale italijanske in biskupe portugalske, kako ne bi to razuzdano tolpo!“

Na večer istega dne sedelo je v dvoru preprošta Želinskih veselo društvo za mizo:

Na vso to kolobocijo ni da bi človek odgovarjal obširno. In kdo bi bil toli brezpa meten, da bi gubil svoj čas s človekom, ki toli drzno bije resnico v obraz.

Konstatovano bodi le to: da nikdo niti misli ni na slavnost v velikem stilu, ampak je bila ta slavnost izrečno istrsko-lokalnega značaja. In kot taka je vspela popolnoma — veliko sijajnejše nego smo se nadejali sami. Saj so bili navzoči skoro vsi istrski poslanci, dva poslanci tržaška, mnogo veljakov iz okolice tržaške, mnogo duhovščine, več kmetov in lahko rečemo cvet nezavisne inteligencije tržaške.

Pri banketu ni bila udeležba slaba, ampak tolika, da smo se komaj gibali v čitalniški dvorani. Na banketu smo videli tudi istega dr. Pretnerja, kojega navaja dopisnik kot klasično pričo, da so nastala nasprotstva med Hrvati in Slovenci Primorske. Gola izmišljotina je, ako trdi dopisnik, da smo računali tudi na prihod Mladočehov, Slovencev iz Hohenwartovega kluba in Hrvatov iz Zagreba. Kdo ne ve, da imajo Mladočehi in slov. poslanci sedaj veliko važnejega posla, nego prihajati od tolike daljave na take lokalne slavnosti.

Temu nasproti pa treba konstatovati, da so se slovenski, hrvatski in česki listi — ne glede na političko mišljenje — iskrenimi simpatijami spominjali petindvajsetletnice „Naše Sloge“ ter da je došlo na to slavnost nad 100 brzojavnih pozdravov in mnogo pismenih čestitk. Dalje treba konstatovati, da se je skozi vse govore tako na shodu, kolikor pri banketu vlekla kakor rudeča nit iskrena želja po tesni vzajemnosti med Hrvati in Slovenci: da je bila ta slavnost mogočna manifestacija solidarnosti med nami! In morda je ravno to dejstvo napotilo „Prešinega“ dopisnika, da je poslal med svet svoje — laži. Radi verjemo, da mnogo-kategorega peče vzajemnost in ljubezen med nami; kakor tudi vemo, da se naši nasprotniki nobene stvari bolj ne boje nego zistoma, pri katerem bi mogli sodelovati naši poslanci. Zato se je ljuba dušica razjezil, ker nista hotela Spincić in Laginja napraviti neumnosti, da bi si za večne čase pred nosom zaloputnili vrata do večine. Šema, mari misliš, da mi ne znamo računati?! Preneumno pa je namigovanje, da dalmatinski Hrvati nočejo ničesar čuti o istrskih Hrvatih. Na take neumnosti ne odgovarjamo.

Odkrito pa budi povedano, da nas je kar osupnilo, da se dopisnik imenom sklicuje na gospoda dr. Pretnerja v dokaz, da se je javnela nesloga med nami; pričakovati smemo od rodoljubja tega gospoda, da bode sam reagoval proti takemu zlorabljenju njegovega imena.

Alapič, Stolniković, Vramec. Samo Stepko Gregorijanec je mrk in zamišljen buljil pred se.

„V dobro zdravje, reverendissime!“ dignol je Alapič čašo; kocka je padla na našo stran!“

„V dobro zdravje!“ odzdravil je domačin, a za njim Stolniković in Vramec.

„A ti, poglaviti gospod? Kakšne te mučijo skrbi?“ vprašal je kroničar Stepka.

„Izgubil sem ženo, izgubil sina, a da se veseim? Ali —“ nadaljeval je, dignivši čašo, „sedaj hočem z vami za jedno samo zvezdo — za slavo! V dobro zdravje!“

„Per ardua ad astra!“ (Po naporih v višave) dodal je Vramec. In zvonko zazvelele so čaše.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Zlatarjevo zlato.

Zgodovinska pripoved XVI. veka.

Spisal A. Šenoa.

(Dalje.)

Konečno potolažil je grbež strasti razjarjene skupščine in po njegovem nasvetu sklenil je sabor tako-le:

„Pred vsem odločili so preverni podaniki posvečene cesarske in kraljevske svetlosti, čuvši od gospode komisarjev željo prejasnega gospoda nadvojvode Ernesta gledé utrdbe trdnjave Koprivnice in drugih mest, stoječih na meji tužne kraljevine Slavonije, da, dočim ista gospoda stanovni za sedaj v kraljevini nimajo nikakoršnega zakonitega poglavarja, to je gospoda bana, ki bi vršil

Strah pred antisemitizmom. Omenili smo že, kako je „Il Piccolo“ — po svoje! — pozdravil nekatere goste dunajske, prispevše te dni v naše mesto, v kolikor ti gostje seveda niso pripadali — Izraelu. Toda motil bi se oni, ki bi menili, da je tako, le pri naših tržaskih listih, nikari pa med omikanimi ljudmi običajno postopanje z gosti — kajti: kdor je moj povabljeni gost, tega moram vsprejeti uljudno in prisrčno, ne glede na njega politično mišljenje — motil bi se, pravimo, ako bi menil kdo, da tako postopanje naših krivonoscev izvira le iz srditosti in srboritosti, marveč je to tudi pojav bojazni — bojazni pred antisemitizmom. O tem se je prepiral lahko vsakdo iz notice, priobčene v „Piccolo“ z dne 6. t. m. pod zaglavjem: „Gli antisemiti a Trieste“. Goli strah nam zveni nasproti iz omenjene vesti „Piccolove“: strah pred spoznanjem, strah, da bi mogla priti doba, ko tudi siromašno italijansko ljudstvo odpre svoje oči, da vidi, kdo in kje so isti, ki je zlorabljaajo za svoje namene, vzbujevaje v njem pogubne strasti. Ona gospoda, ki kruto svojo roko terorizujejo vse naše javno menenje, ki na peklenskoboloben način vnemajo strasti in narodna nasprotstva in ki pod penečim valovjem narodnih bojov skrivajo svoje prave umazane namene: ona gospoda trepečejo v strahu pred — dunajskim vzgledom. Boje se, da nastane tudi pri nas reakcija proti njim, kakor je navstala na Dunaju proti njih vrednim vrstnikom.

„Il Piccolo“ ne more verjeti, da le slavnosti mornarice tako vlečejo dunajske antisemite v Trst. „V drugič že — vsiklik — bile so te slavnosti povod sestanku antisemitov v Trstu. Ali je res jedino le radovednost, videti take slavnosti, ona sila, ki jih meče tu doli na naše obrežje? Ali jih pa morda silijo posebni nameni, da nas počesčajo se svojo navzočnostjo? In res kaže njih postopanje, da je opravičeno tako domnevanje. Opaziti je bilo, da se radi zbirajo tam, kjer je največ ljudi; posebno pa se je opazilo, da se radi laskajo slovanskemu življu okolice, obsipaje z uljudnostjo kmečke statistike okoličanske. Videti hočemo, da-li bodo tudi to pot nadaljevali svoje tajne in odkrite spletke!“

Ali ste čuli, kako se boje? Mi bi sodili celó, da se Izrael bolj boji antisemitov, nego pa Slovane. Kaj še le, ako bi se antisemitizem res vnel med italijanskim ljudstvom? Kaj, ko bi to zaslepljeno ljudstvo prišlo do spoznanja, da mu slovenski življenj ni prav nič nevaren, pač pa da so njega duševnemu in telesnemu blagostanju nevarni oni, ki se mu usiljuje za voditelje? Kaj, ko bi iz zaslepljenosti vzdravivše se italijansko ljudstvo podalo roko slovenskemu poštenju?!

Tega se boje gospóda; le zato se srde na dunajske antisemite, da so jeli prihajati med nas. Mi seveda ne vemo, ali prihajajo dunajski antisemitje posebnimi nameni v naše mesto, ali to vemo in to smo hoteli konstatovati, da se tržaski kolovodje nobene stvari ne boje bolj, nego antisemitizma, ki ni drugega nego napor v tanamen, da se reši ljudstvo iz jarma, v koji ga je ukoval spekulativni mednarodni kapitalizem. „Il Piccolo“ ne more prikrivati tega svojega strahu, ovadil se je povodom zadnjega bivanja dunajskih antisemitov v Trstu.

Ta strah „Piccolov“ je lahko umljiv migljaj, kje treba zastaviti sekiro, ako hočemo porušiti neznosno gospodstvo lažiliberalizma v Trstu. Bog vedi, ali bodo hoteli razumeti ta migljaj vsi oni, ki nam trde v jednomer, da hočejo zopet uvesti krščanska načela v naše javno življenje? Dal Bog, da bi bilo tako, dal Bog, da bi dotičniki vendar enkrat sprevideali, da v javnem življenju ne kaže loviti „slepe miši“, ampak da treba nastopiti odprtim vizirjem: da se treba prepričati, kje je provzročitelj vse naše bede, kje je naš ukupni sovražnik!! In da treba potem v ljubezni združiti vse one, kojim vsem je jednako nevaren ta močni sovražnik! „Il Piccolo“ vstrepeče v strahu pred par dunajskimi antisemiti; slep mora biti oni, ki ne razume tega strahu!

„Il Paese“ & Co. Umrl je zopet — in nadejamo se za vedno — list, ki se je bil sicer za nekoliko časa oživel le v tanamen, da uliva strup nemorale med tržasko mladež po umazanih svojih ilustracijah. Umrl je. Kdo ga je pokopal? Vredni njegov drug in tovariš „Il Piccolo“, kateri je sedaj samo-

vladar na polju nemorale. Veselje v Izraelu v Novi ulici! — A vrli „Il Paese“ ni izročil peklensku svoje umazane duše ne-pripravljen, ampak objavil je v zadnji svoji številki nekako oporoko — brez ilustracije, ker mu je že zapiralo sapo! —, v katerem testamentu časti svoje odjemalce in čitatelje sploh z naslovom: „tolpa slaboumnežev in bedakov“!! Ta svoj testament nazivlja „Il Paese“: „Il trionfo del buon senso“ (Zmagaja dostojnosti). Prav resnično pripominja „Adrija“ z dne 7. t. m. k temu krasno ironijo: „... Ne more se tajiti, da je v tem članku povedano v najbrezobzirnejši in goli obliki mnogo resnice. Samo, da bi bil moral „Il Paese“ to resnice povedati prej; no ni škoda, da jo je povedal, če tudi „in articulo mortis“.

Potem nadaljuje „L'Adria“: „Nič manj zanimiva, kakor oporoka „Il Paese“ — je osmrtnica, katero poklanja „L'Indipendente“ svoje mu pokojnemu bratu ...

Ali kaj! kakor da se ne bi znalo, da sta se kuhala oba lista v isti kuhinji! Niti ne bi pustil resnice daleč na strani, ako bi kdo trdil, da sta se porodila članek-testament „Paesa“ in pa osmrtnica, objavljena v „Indipendentu“, v jedni in isti glavi!

Et nunc crudimini, stalni čitatelji nazoviliberálnih listov ... in pomislite maliko, če niste res, — kakor vam pravijo pod nos — tolpa slaboumnežev in bedakov, kako vas spoštujejo monopolisti svobode, napredka, omike in toliko drugih lepih stvari!!“

S tem finim sarkazmom povedala je „L'Adria“ kruto resnico, toda bojimo se, da ostanejo glasila namišljenih monopolistov liberalizma itd. v očeh „tolpe slaboumnežev in bedakov“ tudi v naprej še — evangelij!

Razpisana štipendija za obrtno šolo. Iz ustanove tržaskih trgovinskih in obrtnih zbornic „Fran Josip I., za državno obrtno šolo v Trstu“ razpisana sta dva štipendija, jeden v znesku 600, drugi 400 gld. Pobljže razvideti je iz natečaja, objavljenega v večerajšnjem „Osservatore Triestino“.

Krajevna razstava v Logatcu. Kmetijska podružnica v Logatcu namenuje prirediti septembra meseca t. l. krajevno razstavo živine itd. Na dotično prošnjo izjavilo je poljedelsko ministerstvo, da hoče podpirati to razstavo, dovolivši v ta namen nekoliko državnih daril v obliki svetinj in za premije za razstavljene govede, ovce in prasce še denarno podporo 500 gld.

Potres v Ljubljani. V večerajšnjem „Slovenec“ čitamo: Danes smo občutili v Ljubljani večkrat rahlo tresenje zemlje; ob 3. uri 25 min. pa precej močan, kratek sunek z navadnim podzemeljskim šumenjem.

O izletu veteranskega društva v Nabrežino nam poročajo službeno: „Izlet minolo nedeljo bil je zares nekaj krasnega. Udeležnikov bilo je okoli 1500. Izletnike pričakovali so o prihoda pred kolodvorom veterani nabrežinske podružnice z godbo. Pozdravil je dolece načelnik poručnik g. Fran Gruden. Temu pozdravu odzval se je predsednik g. Mahorič primernim nagovorom. Po odsviranju cesarske pesni korakali so veterani z izletniki o sviranju obeh godb v slavnostno okrašeno soto. Zastav in lampijonov bilo je jako mnogo in najrazličnejših (izvzemuši seveda italijanskih), med temi lepo število narodnih. — Na trg pred cerkvijo prišedše izletnike pozdravil je župan gospod Ignacij Tance dobrodošlico, v tem ko je hčerka mu Zorka delila lepe sveže šopke med goste. — Godba je zatem pozdravila podoknico župana, svirala jeden korad pred župniščem in jednega pred šolskim poslopjem. Potem je pričel koncert na trgu pred cerkvijo. Vátrie, pred hišo županovo, stala je lepo okrašena podoba Nj. Vel. cesarja v naravni velikosti.

O koncertu omeniti je na kratko, da so se vršile vse točke zelo precizno; pevski zbor izvajal je izključno narodne pesmi. O mraku prižgali so lampijone, ki so razsvetljali magično lučjo trg; razsvetljava bila je zares krasna. Nabrežina menda ni še videla kaj takega. Došlo je več starih mož, na katere je prizor tega dne napravil tako globok utis, da so prosili, naj se jih vsprejme kot članove veteranskega društva. — Koncert je trajal do 9. ure zvečer. Tržasko veteransko društvo poslovilo se je pri č. g. vikarju Marušcu, zahvalilo se županu g. Ignaciju

Tancetu in pevovodji društva „Nabrežina“ g. Avgustu Tancetu na lepem vsprejemu in krasni zabavi. potem so odkorakali izletniki, spremljani po domačinih, na kolodvor. Tam je godba odigrala cesarsko pesem in med navdušenimi klici odpeljali so se izletniki proti Trstu. — V Nabrežini se je od raznih strani izrekla želja, da bi veteransko društvo skoraj priredilo drug izlet, kajti stari ljudje zagotavljajo, da kaj takega še niso videli.“

Izkaz dohodkov, stroškov in premoženja
Dijaške kuhinje
v Trstu za šolsko leto 1894—1895.

Dohodki:	
P. n. gospod Dejak Kristijan . gld. 10	
„ „ „ Fabris Karol . „ 12	
„ „ „ Furlan Andrej . „ 1	
„ „ „ dr. Glaser Karol . „ 2	
„ „ „ gospa Katarina Grerorič . 15	
„ „ „ gospod Jesenko Ivan . 18	
„ „ „ Kalister Fran . 50	
„ „ „ Mankoč Ivan . 10	
„ „ „ Šabec Ivan . 20	
„ „ „ Seražin Luka . 10	
„ „ „ Vesel Alojzij . 3	
„ „ „ Wardo Julij . 5	
„ „ „ Žitko Anton . 2	
V hranilnici naloženih 92.82 nč.	
Obresti 2.61 „	

Skupaj: gld. 271.43 nč.

Stroški:

Za obede se je plačalo meseca septembra in oktobra 37 gld. 20 nč., novembra 23 gld. 52 nč., decembra 24 gld. 72 nč., januarja 33 gld. 88 nč., februarja 29 gld. 28 nč., marca 27 gld. 60 nč., aprila 29 gld. 76 nč., maja 31 gld. in junija 16 gld. 04 nč. Siromašnim dijakom se je dalo za knjige 4 gld. in enemu za čevlje 6 gld. Skupni stroški 263 gld. Izkaz premoženja 8 gld. 43 nč. Hrano je dobivalo 16 dijakov tukajšnjega državnega gimnazija, izmed katerih dva vsaki dan razno nedelje, eden štrikrat na teden, vsi drugi pa po dvakrat na teden. Bili so dijaki od sv. Ivana, iz Rojana, iz Barkovej, s Proseka, iz Katinare, z Opčin, eden je celo iz Fernetičev pri Sezani vsaki dan v Trst hodil.

Učili so se večinoma prav dobro, eden je bil odličnjak, dvema pa je spodletelo pri vsej prirodnosti.

Vsem p. n. dobrotnikom izraža se najtoplejša zahvala, istotako slavnemu odboru „Slovanske Čitalnice“, ki je, kakor prejšnja leta, tako tudi to leto za dijake prostor odkazal, kjer so obedovali in se učili.

V Trstu dne 4. julija 1895.

I. Varto.

Naznanilo! Ker bode v nedeljo dne 14. t. m. v Rojanu procesija sv. Rešnjega telesa in ker je to zadnja procesija v tem letu, h kateri hodijo navadno skoraj vsi spodnji okoličani, odložen je občni zbor „Kmetijske in vrtnarske družbe za Trstin okolico“ na nedeljo dne 21. t. m. z istim vspeškom.

Toliko v pojasnilo. ODBOR.

Vzglejna dijaka. Pišejo nam: Gotovo bode vsakega rodoljuba veselilo, ko izve, da najboljša dijaka v drugem oddelku prvega razreda na tukajšnjem državnem gimnaziju sta bila Slovenca, in sicer: Josip Čeper iz Divače, in Makso Obersnel tudi po očetu Divačan. Čast jima, še bolj pa starišem, ki tako dobro vzgajajo svoje otroke. Dečka sta tako pridna in se tako lepo vedeta, da ju mora vsak pošten človek vesel biti.

Nagrobni kameni na dražbi. V četrtek, dne 11. t. m. ob 9½ uri dop. bode na katoliškem pokopališču pri sv. Ani prodanih na javni dražbi več sto nagrobni kamnov in križev, razdeljenih v več partij Kamni in križi oddajo se najboljšemu ponudniku, toda ne izpod vskljene cene. Pogoji dražbe in cene naznanili se bodo omenjenega dne na licu mesta.

Izpred porotnega sodišča. Včeraj pričelo je, kakor smo omenili že v današnjem zjutranjem izdanju, zasedanje porotnega sodišča tržaskega. Obtožen je bil 3-letni težak

Ivan Buschian iz Gradnje, okraja Motovunskega, ubojstva, ker je dne 25. marca t. l. na cesti med dvema vasima koperskega okraja v prepiru zabel svojega bratranca Ivana Buschiana. — Sodišču je predsedoval predsednik dež. sodnije Urbanich; javni tožitelj je bil državni pravdnik Vidulich, obtoženca je branil odvetnik dr. Basseggio. — Obtoženec izgovarjal se je s tem, da ga je bil njegov jednokoineni bratranec razdražil psokami. Na cesti sta se sprijela in v tem je bil bratranec vrgel obtoženca ob tla. Le-ta, da se brani, izvadil je iz žepa nož in zabel svojega bratranca. — Sodišče ga je obsodilo na 14 let ječe.

Policijsko. 56letnega mešetarja Blaža B. iz Oseka, pristojnega v Šempas, stanujočega v ulici Miramar hšt. 23, so zaprli, ker je na sumu, da je po noči od 30 min. na 1. t. m. ukradel Petru Pirjavcu, pri katerem je bil na stanovanju, razno obleko, vredno 35 gld. — Učiteljica na laški šoli v ulici Fortunato prijavila je policiji, da so predvčerajšnjem na dvorišču šole trije pobalini zlobno razbili okoli 30 cementnih opek, vredna vsaka po 30 nč. Ti trije fantiči so: 12letni Josip Gustincich, 13letni Ivan Scherl in 13letni Ivan Battich. — 20letnega zidarja Ivana M. iz Trsta, pristojnega v Sezani, stanujočega na Vrdeli hšt. 725, so zaprli, ker je na sumu, da je dne 28. minulega meseca v Kjarboli ukradel zidarju Grizonu iz Dekani razno zidarsko orodje, vredno 5 gld.

Najnovejše vesti.

Dunaj 9. Poslanska zbornica je nadaljevala razpravo o načnem ministerstvu, poglavje „Visoke šole“.

Zagreb 8. Pri selu Pakracu se je vtrgal oblak. Škoda velika.

Peterburg 9. Listi javljajo, da ima bolgarska deputacija tudi nalogo, naprositi rusko vlado, da dovrši gradnjo cerkve poleg prelaza preko Šipke.

Beligrad 9. Skupščina se je sestala. Kralj je imenoval Miljutina Garašanina predsednikom, Pajovića podpredsednikom skupščine.

Trgovinske brzojavke.

Bullpupista. Pionica za josen 6.61 6.62 Pionica za spomlad 1896 — do — Oves za josen 5.55—5.57 14 za josen 5.55 5.56 Koruza za juli-avgust 5.95—5.97 za maj-juni 1896 4.86—4.88. Pionica nova od 75 kil. f. 6.80—6.85 od 79 kil. f. 6.85—6.90. od 80 kil. f. 6.90—6.95 od 81 kil. f. 6.95—7.00. od 82 kil. for 7.00—7.05. Jedmen 6.40—6.70; prosa 6.00—6.36 rž nova 6.45—6.63. Pionica: Trg danes mlačen, ker je bilo veliko boga na prodaj in malo kupecv. Prodalo se je 16000 mt. st., cene padle za 10-12½ nč. Oves n r tudi mlačna 10 nč., koruza 7 10 nč. ceneje. Vreme lepo. Praga. Noramirani sladkor za juli f. 12.90. nova letina 13.45 stalno vedl sušer. Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in a carino vred odpošiljatev pronoj 1.28 50-58.75. Juli sept. f. 28.75—29.— Concas 4 29.— — — — Ostvorni 30.— — — — V glavah (sodih) 30.25 — — —. Havre. Kava Santos good average za juli 91.25 za oktober 89.75, mlačno. Hamburg. Santos good average za juli 73.75 september 73.75 december 72.75, mirno.

Dunajska borza 9. julija 1895	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.25	101.20
„ „ „ v srebru	101.40	101.40
Avstrijska renta v zlatu	124.—	123.95
„ „ „ v kronah	101.50	101.55
Kreditne akcije	409.10	409.25
London 10 Let.	121.05	121.5
Napoleoni	9.61½	9.61½
20 mark	11.85	11.85
100 Italj. lir	46.15	46.10

JAKOB STRUKELJ - TRST
via Caserma št. 16 uhod piazza della Caserma.
(največji veliki vojašnici),
prodaja po neverjetnih niskih cenah vsakovrsta angleška
kolesa (bicykle)
Znstopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer Frankfurt in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton Angleško.
Kolesa Adler so svetovno znana in se rabijo v nemški vojski.
Jamči so za vsako kolo 12 mesecev; kdor no zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje.

Zdravljenje krvi
Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori). Čisti kri ter jo izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omet za ozdravljenje, stoji 50 nč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Srečke za zidanje cerkve ob jubileju cesarjem po 1 gld. **30.000 goldinarjev** vreden
Srečke priporočajo: Marco Nigris, Enrico Schiffmann, Giuseppe Zoldan.